

Žiri u sastavu snimateljica Andrea Kaštelan, redatelj Mladen Kovačević, ravnateljica riječkog Art-kina Slobodanka Mišković, dizajner zvuka Jakov Munižaba te dramaturginja i scenaristica Ivana Vuković dodijelio je šest nagrada.

Najbolji film - Hrvatskog narodnog preporoda, Goran Dević

Film nas nenametljivom prisutnošću uvodi u blok, haustor, stanove izgrađene s utopijskom namjerom boljeg života za radnike Željezare Sisak i idejom o stvaranju njihove zajednice. Periferija tada predstavlja vrhunac modernizacije. Iako film pokazuje da je zajednica ipak postojala, danas taj blok simbolizira grad iz kojeg ljudi iseljavaju uslijed loših tranzicijskih politika. Umješnost ovog opservacijskog dokumentarca je u preciznom korištenju isključivo filmskih sredstava kojima autor priča tešku, ali što je važnije, empatičnu priču o malom čovjeku, prožetu humorom svakodnevice stanovnika bloka hrvatskog narodnog preporoda, što je fino iskorištena ironija i za naslov filma.

Nagrada za najbolju režiju - Goran Dević za film „Hrvatskog narodnog preporoda“

Redateljskom empatijom neodvojivom od umješnog redateljskog postupka, Dević bilježi svakodnevicu svojih junaka sjedinjujući svoju perspektivu s njihovom, i tako publici daje moć inteligentnog sveprisutnog promatrača, uvijek u centru intimnih zbivanja. Vješto balansirajući nostalgичno, potresno, a onda i komično, koje neočekivano prevlada, nijednog trenutka ne ugrožava širu relevantnost kronike jedne zgrade kao simbola propasti ideologije i društva.

Nagrada za najbolju montažu - Janu Klemshe za film „Hrvatskog narodnog preporoda“

Naizgled jednostavnom transparentnom gramatikom, ali ne shvaćajući olako nijedan rez, Jan Klemše nas precizno vodi kroz statične sekvence ostavljajući utisak neraskidivosti ritmički uzbudljive narativne cjeline, a emotivnim naglascima sa često humorističnim efektom definira filmski doživljaj, vraćajući nas presudnom značaju umjetnosti montaže.

Nagrada za najbolju fotografiju - Ivan Slipčević i Davor Sanvincenti za film „Mjesta koja ćemo disati“

Autorova vizualna interpretacija odnosa koje film propitkuje vodi nas kroz svojevrsno putovanje isprepletено prostornim i vremenskim fragmentima. Gotovo slikarska faktura prikazanih pejzaža kreira poetičnu i asocijativnu atmosferu filma dok stanje kamere balansira između perspektive promatranog i promatrača te suptilno usmjerava gledateljeva osjetila, zadržavajući ih svakim kadrom u neizvjesnosti i promišljanju. Prizori funkcioniraju kao krhotine sjećanja koje svojom jednostavnošću uvjerljivo podupiru redateljeve preokupacije u ovom vizualnom eseju.

Nagrada za dizajn zvuka - Luka Gamulin za film „Tvornica filma“

U filmu koji se velikim dijelom svoje težine oslanja na zvuk, Luka Gamulin je pokazao kako najosnovniji elementi zvuka mogu biti i najmoćniji. Zvučnim sredstvima saznajemo, upoznajemo i osjećamo nostalgične priče protagonista koje nikada zapravo ne ugledamo, i to sve u velikom skladu sa slikama prostora kojima vizualno putujemo. Slike i zvuk tijesno su protkani u ritmično tijelo narativa koji se nadopunjuju tako da ono neprikazano lako gradimo svojim osobnim uspomenu i maštom - gdje fotografija započne, zvuk nastavi i razigra u viziju ili retro-viziju o slavnoj tvornici i njihovim radnicima. Zvučni efekti mijenjaju oblik u muziku, a glasovi u našim glavama postaju nikad razvijena fotografija lica ljudi koji su živjeli i radili za ovu tvornicu. Čestitamo.

Najbolji regionalni film - In medias res, Ana Klepo

Nagradu za najbolji regionalni film dobiva film *In Medias Res* redateljice Ane Klepo. Riječ je o jednostavnom, ali ujedno i preciznom i zanimljivom prikazu mlade osobe u izgradnji identiteta i propitivanju egzistencije. Autorica bira performativno-participacijski način izlaganja dokumentarnog filma i gledatelju otvara vrata u intiman prostor protagonistice. Uz scene zabave prikazuju se i izvrsno dozirane scene (ili samo *off-screen* zvuk) dijaloga između Mele i redateljice, u kojima protagonistica nakon introspekcije donosi važne životne odluke. Sekvenca zabave je surova i eksplicitna, ali njome redateljica gotovo kao da ni ne zauzima stav o tome je li prikazano dobro ili loše, već izlaže stvarnost onakvu kakva jest.

Nagradu dodjeljuje kritičarka Iva Rosandić

Nagrada kritičarke „Dragan Rubeša“ - Lutajući oceanom, Toma Zidić

Mod življenja ljudi koje susreće, atmosferu pejzaža koje posjećuje, Toma Zidić preobražava u poetiku filma, da bi Lutajući oceanom bilo moguće shvatiti kao film o fizičkom mjestu, u svakom trenutku potencijalno izmještenom u imaginarno. Esejističku studiju kristalizira iz dijalektike artifičnog i prirodnog, ne dajući prednost niti jednom, već ih uvlači u stalni međuođnos.

Sugestivnom igrom pripovijedanja i slike otkriva se prostor usporavanja kao kontrapunkt vremenu koje živimo. I dok materijalizirana misao tendira prema sveobuhvatnosti, neprekidni je proboji realiteta uvijek iznova individualiziraju.